

Pártélet

Ferenc-bánya vezetőségválasztó taggyűléséről

A DISZ székházban vasárnap délelőtt 9 órakor kezdődött a Ferenc-bánya párt szervezőinek vezetőségválasztó taggyűlése. Először megmondani, hogy eredetileg 8 órára volt a taggyűlés időpontja tűzve, azonban a párt szervező vezetőségének hibájából — túlkorai időpontra tették a kezdést — csak 9 órakor lehetett kezdeni.

A párttagság többsége, mintegy 10 kommunista hallgatta figyelmesen Steinhauer János párttitkár beszámolóját. A beszámoló igen széleskörű volt, sok kérdést fel, érezhető volt, hogy a vezetőség a beszámoló elkészítésekor realisan értékelte a két év munkáját. Foglalkozott a beszámoló a pártépítéssel, igen helyesen

önbírálatot gyakorolt a vezetőség felé a tagdíjfizetés elmaradásáról, ami főleg nagyobb jövedelmű elvárszaknál mutatkozik meg. A továbbiakban termelési kérdésekről volt szó. A beszámoló végén smertette Steinhauer elvtárs a határozati javaslatot.

A beszámoló után jó ideig csend volt. Rendkívül nehezen kezdődtek meg a hozzászólások. Izer József elvtárs felszólalásában meg is jegyezte ezt. Azt mondta, hogy nincs meg az a lendület a tagság részéről, ami a kommunizmus tulajdonsága. Ezután már süröbben hangzóttak el a felszólalások, és mintegy nyolcan beszéltek a hibákról. Azonban a bírálat általános volt és Németh Pál elvtárs volt az, aki névszerint is megnevezte a hibák elkövetőit, Subics elvtárs bírálta egyedül a felsőbb szervet, de ő is csak általánosságban.

Jóformán semmi, illetve nagyon kevés bírálat foglalkozott a párt szervező vezetőségének munkájával. Ez azt jelenti, hogy a tagság jelentős része nem volt közvetlenül tudatosítva az alapszervezet vezetőségének munkájáról, nem élt ebben benne és így nem ismerve a kérdéseket, nem tudta megfelelően bírálni.

Ki kell említeni a felszólalások közül Németh Pál elvtárs bírálatát, aki az új bányászok nevelésével foglalkozott. Németh elvtárs elmondta, hogy

Figyelmeztette Szilvási Lajos vájárát, mert gorombán beszélt az új dolgozóval.

A kultúrotthon küldötközgyűléséről

Előtte és mögöttem, jobbról és balról mindenütt küldöttek ülnek. A bánya különböző üzemrészektől jöttek valamennyien, hogy meghallgassák Leitner Ferenc elvtárs — a Szabadság Kultúrotthon vezetőjének — beszámolóját. Magukkal hozták városunk valamennyi dolgozójának szeretetét, és azok iránt érzett megbecsülését, kik a napi munkájuk elvégzése után a művészethez áldozzák szabadidejüket. Akik a képzőművészeti körben vásonra rögzítik bányászaink életének, munkájának mozzanatait, akik hangszereken gyakorolnak, vagy éppen újabbnál-újabb és szebbnél-sebbszínű művek betanulásával töreksenek arra, hogy szocialista városunkban megfelelő szórakozást találjanak dolgozóink. De nemcsak ez készítette őket a január 5-én tartott küldött közgyűlésen való részvételre, magukkal hozták dolgozóink kívánságait is. Elmondták, mit várnak az új évben, kulturális életünk képviselőitől, a szocialista kultúra formálójától.

Leitner elvtárs évi munkájukról, az eredményekről és a hiányosságokról beszélt.

„A minőség és a számszerűség emelkedésével büszkélkedhetünk, ha a múlt évi közel ötven üzemi szereplésünkről esik szó. Fejlődés mutatkozik a mo-

Javasolta, segítsék a bányász utánpótlás nevelését. Subics Jenő elvtárs hozzászólásában a vezetőséget bírálta, mert a fiatalok kezdeményezéseit, javaslatait nem hajtják végre, csak ígéretnek. Kéri az új megválasztandó vezetőséget, hogy a javaslatok végrehajtását jobban ellenőrizzék.

A hozzászólások nyújtottak segítséget az új vezetőség munkájához. És, ha a vezetőség tanul ezekből a bírálatokból, foglalkozik a dolgozók javaslataival, jobban bevonja a párt szervező életébe a tagságot, jobban megismerteti velük a párt munkáját, akkor a jövőben eredményesebben tudnak dolgozni.

A kevés hozzászólás ellenére is eredményes volt ez a taggyűlés, amely a teljes párt demokrácia szellemében folyt le. Az új vezetőség számára igen jól meghatározta azt az utat, amit követni kell, a tagság aktívabbá tételének útját. Igen jól meghatározta a taggyűlés lefolyása, hogy

A pártoktatás hírei

Az elmúlt hét oktatási napján igen jól sikerült a marxista-leninista tanfolyam a műhely párt szervezőknek. Úgy az előadás színvonala, mint a látogatottság megfelelő volt. Dicséret illeti a műhely párt szervezők vezetőjét, népnevelőit a jó munkájukért. Ferenc-bányán javul az előéves politikai iskola látogatottsága, Ernő-bányán azonban súlyos hibák vannak. A népnevelők beszéljenek a hallgatásra beosztottakkal, magyarázzák meg a kommunizmus, hogy a bánya területe maradása szorosan összefügg az oktatás rossz menetével, hiszen az oktatáson jobban megérthetik a teremtés fontosságát és jobban felkészülve tudnak a párt munkájukkal foglalkozni. Sok kívánnivalót hagy hátra a pártoktatás látogatottságának emelése mind a Ferenc, mind az Ernő-bányán. A legközelebbi napokon jó népnevelő munkával kell ezen segíteni.

Hogyan lehet sztahanovista Bertalan István

A „Várpalotai Bányász” legutóbbi számában népszerűsítő írás jelent meg Bertalan István vajjáról. A cikk végén foglalkozik azzal, hogy Bertalan István magas teljesítményei után nem kapta meg az erkölcsi elismerést, nem részesítettek sztahanovista oklevélben.

Egész évre visszamenőleg megvizsgáltuk Bertalan István százalékát, amelyek között volt olyan, ami elérte a sztahanovista szintet, de három hónapon keresztül — amint ezt előírják a sztahanovista okle-

vek elnyerésének feltételeit — nem teljesítette. Lehetséges, hogy az előző évben jogos lett volna Bertalan István erre a kitüntetésre, de ebben az évben nem tudta folytonosan teljesíteni a feltételeket. A továbbiak során arra kérjük Bertalan elvtársat, hogy kiváló munkát végezze, érje el a sztahanovista feltételeket, és amikor kiérdemli, megkapja a sztahanovista oklevelet.

Kónya Mihály
űb. elnök.

delező szakkör munkájában is, mely az úttörő modellező kör munkájában nyilvánul meg; vagy éppen a könyvtár munkájában, minek beszédes bizonyítéka, hogy 1955-ben 25,500 kötetet kölcsönözött.

A termelési propaganda terén viszont korántsem értünk el megfelelő eredményeket. Hiányosságok mutatkoznak a munkásszámok patronálása, valamint az ismeretterjesztő előadások terén is.

A beszámoló a hozzászólásoktól mindössze néhány lélegzetvételi csúszást választotta el, s a kultúrotthon vezetőjétől a küldöttek veték át a szót.

Bartos Sándor elvtárs, a várpalotai múzeum létrehozása köré fűződő huzavonáról. Tóth Pál elvtárs kultúrotthon helyiség hiányáról, a rossz filmellátásról és a kultúr munkások munkafegyelméről beszélt. Szilvási Ferenc a színjátszó csoport egyik tagja a „Szelisyei asszonyok” című háromfelvonásos színmű betanulásával kapcsolatban az énekkar megszervezésére, valamint az új kultúrotthon elkészítésének társadalmi munkával való elősegítésére tett javaslatot. Gémes Béla, a zenekar tagja a trószti segítségét hiányolva elmondta, hogy különböző műszakokban dolgoznak, s ez gátolja őket, próbák rendszeres megtartásában. Varga

Gyula elvtárs, a trószti szakszervezeti bizottságának tagja pedig elismerését nyilvánítva, a következőket mondta:

— Igaz, hogy a jelenleg rendelkezésünkre álló hely kicsi, de az sem kétséges, hogy a kultúr munkákra ettől függetlenül nőtt, fejlődött a múlt évben. A további eredmények érdekében tehetősek tesszük, — a trószti vezetőségével közösen, — hogy a kultúr munkások egyharmadban dolgozzanak, ugyanakkor viszont azt kérjük valamennyiüktől, hogy a munka frontján is legalább úgy állják meg helyüket, mint a színpadon.

A hozzászólásokat a kultúrotthon vezetőségének újrávalásztása és új vezetőségi tagokkal való bővítése követte, majd határozati javaslatot terjesztettek elő melyek a munkát javítják meg.

Mint a hozzászólások is bizonyítják, az eredmények mellett alapvető hiányosságok is vannak. A kultúrotthon vezetősége akkor mondhatja csak nyugodt lelkiismerettel, hogy munkájukban teljes mértékben a dolgozók érdekeit képviselik, s akkor mondhatjuk valamennyien, hogy a küldött közgyűlés eredményes volt, ha legfontosabb feladataik közé sorolják, a felszólalt küldöttek sérelmeinek teljesítését, és javaslatainak megvalósítását.

Fodor József

Pénteki levél

A bányász utánpótlásról

A napokban olvastam egy regényt. Címe: Andrej. — A történet még elevenen él bennem és úgy érzem, mintha szereplői személyes ismerőseim volnának — Andrej, aki apja életét folytatja, amikor teljesül gyermekkori álma és tekerül a bányába. És a regény többi szereplői elvittek egy olyan korszak hangulatába, amikor a szovjet bányászok a szocializmus építésének hajnalán ezernyi nehézséggel küzdve harcoltak a terv teljesítéséért.

Nem véletlenül írtam le a sorokat. Ezek az állapotok a mi bányáink viszonylatában most érvényesek. Mert dicsékedhetünk ugyan Andrejekkel, de számtalan olyan hibát találunk, ami az elmúlt évben is a terv nem teljesítéséhez vezetett. Ezek közül az egyik legfontosabb a még mindig nem kielégítő munkafegyelem. Vegyünk csak egy statisztikai adatot a Munkaügyi Osztálytól. Az elmúlt évben 1721 munkaerő számolt le a bányából, vándorolt máshová. Mit bizonyít ez? Azt, hogy a bányász utánpótlás nem intéződik kellő gondtal, a párt és a tömegszervezetek nem harcolnak a dolgozók öntudatának megalapozásáért. Nem alkalmazzák munkájukban az eredményes módszereket, nem mutatják meg a vándorló munkásoknak, hogy teltük mit jelent a bánya, a népgazdaság, a saját maguk életének szempontjából. Olyan kérdés ez, amiről már sokszor írtunk és beszéltünk. Ezek után meg kell találni azt az utat, ami elvezet az emberek gondolkodásához, világszemléletük alakulásához.

Az 1956-os évet ismét lemaradással kezdtük. Ez több mindenre vezethető vissza, de az egyik elsődleges ok továbbra is a munkafegyelem van. Időszerű tehát, hogy a párt és a tömegszervezetek, valamennyi öntudatos, becsületes bányász felismerje ennek veszélyét és közös összefogással lásson az emberek, az új bányász törzsgárda neveléséhez. S ennek a harcnak eredményeként teljesíteni fogjuk a tervet.

Az F4-es gép munkafeltételeit megjavítjuk

Varga Sándor, az F-4-es gép kezelője cikkében először a rossz szellőztetésről panaszkodott. Válaszunk, hogy ő maga is meggyőződhetett róla, hogy a ventilátor már oda is volt készítve, csak be kellett volna kötni, amikor a 14-es front előkészítő csapat előrehaladása sürögősebb, így az F-4-es géphez szánt ventilátor a kiscsapatnak lett beszerelve. Jelenleg tartalék ventilátorunk nincs, így nem tudunk másikat adni. Megjegyezzük, hogyha volna is ventilátorunk, a tökéletes szellőztetést biztosítani akkor sem tudnánk, mert légesőhosszabításra is szükség van. Légesővet beszerezni a raktártól lehetetlen, mert nincs, de kérünk kölcsön, s rövidesen biztosítjuk Varga elvtárs munkahelyének szellőztetését.

A termelő motorról mindössze annyit, hogy sajnós a tartalék motorok egyrésze Budapesten van javításban, — mivel itt helyben nem tudják megjavítani őket, — másik része pedig itt helyben vár javításra, mert a szükséges anyagokat a műhely még nem tudta beszerezni.

Ami a szerszámlátást illeti, a legutóbbi szerszámmellenőrzés során csak egy darab kalapácsot, egy darab franciakulcsot, és egy darab 14x15-ös kulcsot találtunk, az F-4-es gépnél. Tehát hol vannak a többi szerszámok? Ők sem tudják. A felelőtlen megőrzés miatt azok elvesztek. Erről pedig nem a műszaki vezetők tehetnek, hanem maguk az F-4-es gépkezelők.

Wolf Imre
művezető

Szabó Károly
gép. vezető.

Amiről a versenyszervezésnél nem volt szó

Vasárnap délelőtt hasznos beszélgetés volt a trószti klubjában, az 1956-os év első negyedévére szóló verseny megszervezéséről.

Martinkó Mátvás elvtárs, a trószti igazgatója ismertette azokat az adatokat, amelyek megmutatták, hogy a trószti már az év első napjaiban lemaradt terve teljesítésével. Ez a tényező teszi elsősorban indokoltá egy lelkes szocialista munkaverseny beindítását. A megjelent üzemvezetők, műszakiak örömmel fogadták ezt a versenyt és elmondták, hogyan kívánják ezt saját üzemeikben megszervezni és sikerrel végrehajtani.

A Középdunántúli Szénbányászati Trószti és a Várpalotai Széntrószti közötti verseny 15-ével kezdődik. A várpalotai bányák versenyben állnak a középdunántúli bányákkal, a frontbrigádok közötti verseny, az üzemvezetők versengése mindenképpen egyaránt mozgósít. A verseny győzteseit az erkölcsi elismerésen kívül nagyszegű pénzzutalmakban részesítik. Ezt a versenyt naponta értékelik, nyilvánosságát kiválóan tábláján, mozbán, a sajtón keresztül biztosítják. Azonkívül az egymással versengző üzemvezetők, frontbrigádok vezetői havonta egy alkalommal találkoznak és kölcsönösen be-

szélik meg mérik fel az eltelt idő eredményeit.

Ez a verseny, ha jól megszervezik és sikerrel végigviszik, jelentős segítséget nyújt a lemaradás behozásán túl tervünk túlfeljesítéséhez. Most, amikor a verseny szervezésére kerül a sor, fel kell mérni az előző versenyek tapasztalatait, jókat és rosszakat egyaránt és fókuszgondot annak további segítségére. Nem volt meg a kellő együttműködés a szakszervezet és a DISZ szervezete között, nem találták meg a jó kapcsolatot a felsőbb vezetőkkel sem. A most következő verseny-szervezésnél ezeket a tapasztalatokat kell figyelembe venni és közös terv, közös munka eredményeként olyan lelkes hangulatot kell teremteni, ami nemcsak a versenyszervezés sikerességét, hanem a végrehajtását is biztosítja.